

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן
SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

בבא בתרא כד עניין: כל דמדדי והדר חזי ליה לקנייה מידדי

בית יעקב (ליינר) ויחי אות כו

התפלה^ק, אבל בכל הפעולות של עוה"ז צריך שיהיה כדכתיב (שיר השירים ב) דומה דודי לצבי, וכמו שביארו ז"ל במדרש ובזוה"ק (פ' תרומה קלח:) מה צבי כשהוא רץ מסתכל לאחוריו, היינו שעושה לו סימן שיהיה קל לו לחזור למקום הראשון, ועל דרך שאמרו ז"ל (ביצה יא. ב"ב כג.) כל היכא דמדדה והדר חזי לקניה מדדה. וכן הוא נמי הענין מאל נא תקברני במצרים, שלא יכניסו עצמם כל כך בפעולות עולם הזה שלא יהיו יכולים לחזור, אלא כל הכנסתם יהיה בהדרגה, שלא ישכח בההתחלה, כדי שיוכל לחזור בנקל להשורש:

בית יעקב (ליינר) ויחי אות לג

בשעת הכעס. ומחמת זאת האהבה נשאר בקרבם חיים נצחיים שיהיו קיימים לעד, כי לעולם נשאר בהם רשימה מהשי"ת, כמו דאיתא במדרש (שיר השירים) ובזוה"ק (תרומה קלח:) דומה דודי לצבי, מה הצבי הזה בזמן שהוא בורח מחזיר ראשו למקום שיצא ממנו, כן התנהג הקב"ה עם בניו שאין מתרחק מהם ח"ו לגמרי, ובכל ההתרחקות מכל מקום נשאר תמיד רשימה מאהבתו ית', ועל אותה אהבה רומז השתחוואות משה רבינו שהוא מלגאו היינו מצד אהבת השי"ת^{קכב}. והשתחוואות יעקב אבינו הוא מצד ישראל, היינו שראה שאף בכל הטרדות מעסקי צרכיהם, מכל מקום אינם נעתקים ח"ו מהשי"ת שיהיה ח"ו בבחינת קבורה כמבואר לעיל, שיהיו נכנסים ונעלמים מיראת השי"ת. אלא שכנסת ישראל נמשלו ליונה, דאיתא עליהם בגמרא (ביצה יא. ב"ב כג.) כל היכא דמדדה והדר חזי לקניה מדדה ואי לא לא מדדה, כך אין נכנסים ישראל לשום טרדא רק עד כדי שיכול לחזור להשי"ת, ועל זה רמזו ז"ל בגמ' (תענית ה:) יעקב אבינו לא מת, היינו שלא נפסק לעולם מדתו מישראל, כי על ידי מדת יוסף הצדיק ניכר מפורש תמיד הארת יעקב אבינו, ועל זה כתיב אלה תולדות יעקב יוסף:

אמרי אמת

פרשת נצבים תרע"ה

בידיו ממש, אי צוה"ק עה"פ כלפור נודדת מן קנה^{קכג} כן איש נודד ממקומו דאישי הכוונה על הקצ"ה, בכל מקום שיש הסתר יש סיוע כנגדו שאין ההסתרות גדולות אלא עד המקום שיש סיוע וזהו כלפור נודדת מן קנה וגוי דאי בגמי צינה כל היכא דמדדה והדר חזי לקניה מדדה ואי לא לא מדדה, ההסתרות אינן יותר גדולות ממדת הסיוע שיש, כל היכא דמדדה והדר חזי לקניה מדדה היינו שהוא יכול להחזיק עלמנו בקן, אי צוה"ק אימא וכי מקננא צכרסיא וכי וצפשיכס שלחה אמכס וכי שלח תשלח את האם ואת הצניס תקח לך שעיי שלח תשלח את האם עייז את הצניס תקח לך, כי אם יהיה נדחך בקלה השמים משם יקבלך ה"א וגוי, אי גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, וכי השמים כסאי וזהו בקלה השמים שנוכל להחזיק צכסא, כי כי המנוה הזאת וגוי לא נפלאה היא

אמרי אמת

פרשת נצבים תרצ"ב

ממקומו, תכלית הגלות היא שדע שהשכינה בגלות, כי ובקשתם משם את ה"א ומלאה, למזא את ה"א, לדעת שהקצ"ה הוא בכל מקום, זה הוא מפתח הגאולה, כי אם יהיה נדחך בקלה השמים משם יקבלך ה"א ומשם יקחך ואי בשפ"א מה בקלה השמים דבקלה הארץ הוה ליה למימר אלא שזה רמז שגם השורש של צניי בשמים הולך עמנו בגלות, בגלות מתחזקים צוה שידועים שהקצ"ה הוא בכל מקום, אין מסתירים הסתר יותר ממה שיכולים להבקיע ולעצור, כי כלפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו ואי בתקוניו שזה קאי על הקצ"ה, זה הוא כדאי כל היכא דמדדה והדר חזי לקניה מדדה ואי לא לא מדדה, אין מסתירים אלא כפי מה שיכולים להתגבר ולא יותר מזה, אם יהיה נדחך בקלה השמים משם יקבלך ה"א ומשם יקחך, למה כי משם, אלא שמשם היינו שמגיעים עד מקום כזה שמשם ואילך אין יכולים כבר לראות הקן, אי בשפ"א דמשם יקבלך הכוונה שגם בתוך הגלות ישנה נקודה שתלמח ממנה הישועה, הקצ"ה הוא בכל מקום, כי ואמר וגוי הלל על כי אין אלקי